

JAK SE VYROVNAT, JAK ZAPOMENOUT... - III.

Pondělí, 14 květen 2007

Ahoj lidi, Adélka - Anežka (všichni víte, že jména mám, aby a) byla zachována anonymita, b) aby bylo "jak dotyčnou osobku oslovovat") toho napsala víc... A já - opravdu z těch dvou dlouhých dopisů omylem udělala jeden - resp. k první polce druhého jsem přifila druhou polku prvního... Takže teprve nyní se dostáváte k souasnému meritu věci. Tedy ke stavu, který je nyní, a který ji nyní trápí. Prosím, zde je dnešní stav, to, v čem potřebuje urgentní radu:

Měli bychom se v nejbližší době potkat,

už kolikrát to odložil, ale cítí, že je mezi námi nějaké napětí, a sám mi nabídl setkání, abychom to jednou provždy a uzavřeli. Přitom chce, abychom spolu zůstali v nějakém přátelském vztahu. Jistě, je ve mně pořád smutek z toho, co s náma (ne)dopadlo, ale víc než to, že se na mě tehdy vykašlal - to už je pryč a to se nezmění - mě mrzí, že v přátelství i v vlastní dceři (z bývalého manželství; se kterou - byť je to "malá holka" - jsme kamarádky, a ta leccos dělá, na kterou se slečna našťávně kvěli nějaké krávovině a dcera od tatínka dostane přátelské; když se tedy slečna omluví a že se chová, ehm, nevhodně. Připadá mi, že má pocit, že mu najednou všichni nebo co, že mu chtějí házet klacky pod nohy, že mu to nepřejí. A podle toho se chová. Přitom jsou to lidi, co ho mají rádi... Do háje, do háje, do háje.

Přitom - pořád existují momenty, kdy se zdá, že je jako dřív. To když je náhodou někde bez ní...

Pokud se opravdu setkáme, bude to asi jediná možnost, jak (i) tohle probrat. Nechci se hrabat v tom, co mezi námi bylo; ano, je pár věcí, co jsem mu neřekla a asi bych ráda, ale nehodlám mu vyřít, že se ke mně zachoval jako pán - sígr - to je sice pravda, ale němu a nikomu by nějaké vyřítání nepomohlo. Ale to, co se děje teď - o tom mluvit chci. Jenže JAK? Jak říct chlapovi, pokud nejsem jeho kamarád od koliky mužského rodu, od kterého by byl ochotný vzít cokoli nýbrž bývalá milenka (...brr, to zní děsně) - aby přestal blbnout a byl zase normální? Jak ho přesvědčit, že tohle fůžádny klacky pod nohy ani kudla do zad, ale obyčejný našťávání a zklamání z toho, že jsem měla skvělýho (aspoň kamaráda a najednou je z něj věčně nahvězdkovanéj šlovák, na kterého aby se jeden bál byť jenom promluvit.

A že nejde jen o mě, že to tak vidí víc lidí, chlapi i holky (tedy že ze žárlivosti to nebude). Kam šert nemá, tam ženskou... Existuje diplomatická cesta, jak takovému mužskému říct - tahle ženská z tebe udělala jiného šlováka, tví kamarádi jsou z toho skoro vyděšení, tak s ní buď šastnej, přej ti to, ale buď do prázek takovej jako dřív.

Nechci nadávat víc škodky než už máš. Asi nějakou dobu - tipuju předovš týdnů - potrvá, než si najde na to setkání čas, a tak máš už přemýšlet a přemýšlet... Ale stejně se dostávám do slepé uličky. Proto bych uvítala nějaké tipy a rady vás, co to tu šete. Jen - nechci to nechat plavat, leckdo byste mi nejspíš řekli "kašle na něj, nestojí za to, ono ho to přejde".

Stojí za to, dřvodě je moc - od toho, že spolupracovat takhle na šemkoli se nedá (skoro se mnou teď nekomunikuje a u to dopadá i tak, že jeho kolega se mi za to omlouvá a mně je leda trapně, protože mu to nemá vysvětlit), po to, co je pro mě momentálně nejděležitější - zachovat to, co z toho přátelství je - zachovat jde.

A - ano, přiznávám, pořád bolí to, že se na mě vykašlal, ale s tím jsem rozhodně se časem smířit. A i k jeho přítelkyni nevím a opravdu ji nemám ráda za to, jak ho změnila, rozhodně mu nechci ten jeho nový vztah nijak kašlet...

Žárlivost není dřvodem. Moc děkuju.

Anežka - Adélka